

[Kofod-Svendsen]

Fostre skal i forskningsmæssig sammenhæng behandles på samme måde som fødte, der ikke kan give deres informerede samtykke, det vil sige på linje med små børn, psykisk udviklingshæmmede og lignende. Al forskning på fostre, som tager sigte på at forandre egenskaber, er forkastelig. Hvis vi i højere grad drøftede menneskeværd og respekt for livet, tror jeg, det ville fremme den ansvarlighed og pligttrøskel, som vi har så hårdt brug for i vort samfund.

Så vil jeg også sige, at når Kristeligt Folkeparti i den kommende folketingssamling fremsætter forslag om at ændre den gældende filmlov, så fifty-fifty-ordningen afskaffes, er det af holdningsmæssige grunde, for ordningen viser sig jo at give mulighed for offentlige midler at håne vort kristne kulturgrundlag. Det mener vi ikke bør ske.

Uden familien opløses vort samfund. Familien er den vigtigste fællesskabsenhed. I 1980'erne lød der mange ord om børnefamilierne.

Jeg mener, at vi må få omsat disse mange ord i en sammenhængende politik på arbejdsmarkedsområdet, på skatteområdet og på bolig- og socialpolitikens område, en sammenhængende politik, hvis overordnede målsætning er at give børnene og forældrene mulighed for mere tid sammen, at forældrene virkelig får den nødvendige tid, og at vi også påtager os det ansvar, som er vores. Politik er ikke blot et spørgsmål om teknik og økonomi, men også om holdninger og livsværdier.

Rosing (S):

Statsministerens trontale indeholdt denne gang et helt afnit om Grønland. Hele 7 linjer blev det til ud af en tale på 17 sider.

Det glæder mig, at statsministeren er vidende om de vanskeligheder, vi står over for i Grønland, men jeg tvivler på, at regering og Folketing er helt klar over, hvor store vanskelighederne egentlig er ved at blive.

Det, der er tale om, er, at hele den grønlandske livsnerve, fiskeriet, er under en alvorlig trussel. Vi har oplevet bare inden for den sidste måneds tid, at torsken er totalt forsvundet fra den grønlandske vestkyst og er søgt til islandske farvande. Det er selvfølgelig godt for vore islandske venner, men det er og bliver en katastrofe for os. Royal Greenland, det hjemmestyrejede fiskeriselskab, har allerede nu måttet

oplægge fire store trawlere og har måttet sende 150 mand i land, og det er mange i et lille samfund som vort.

Rejefiskeriet går lidt bedre, men priserne er under stærkt internationalt pres. Vi må derfor se i øjnene, at fiskeriet de kommende år ikke vil kunne bidrage væsentligt til Grønlands økonomi, og at det må have som konsekvens, at vi får sat gang i andre erhvervsmuligheder.

Samtlige grønlandske partier bakker op omkring en hurtigere udvikling af mineral- og olieforekomster. Vi skal i gang nu, og vi skal have sat yderligere gang i en egentlig efterforskningsindustri på mineralområdet.

Hjemmestyret er parat til at gå ind i denne sektor også med investeringer. Vi føler os tvunget til at foretage sådanne skridt. Med andre ord: Vi kan ikke længere blot sidde og vente på, at interessenter udefra skal få øje på Grønland. Vi skal ud at markere os og skabe gunstigere vilkår for en øget interesse for Grønlands rigdomme.

Når det er sagt, er der dog en endog meget vigtig forudsætning for øget aktivitet på råstofområdet, nemlig hensynet til miljøet. Uanset den lettere adgang til efterforskning vil vi sætte miljøhensynet øverst på dagsordenen, altså i videst muligt omfang bestrebe os på en bæredygtig udvikling med naturens og menneskenes tarv som det vigtigste.

I et så vidtstrakt land som Grønland er det en ganske nødvendig forudsætning for en fremtidig effektiv erhvervsudvikling, at infrastrukturen, herunder specielt transportsystemet, er fuldt funktionsdygtigt. Dette spørgsmål leder mig til at omtale amerikanernes tilstedeværelse i vort land.

Først lidt historie: Den dansk-amerikanske forsvarsaftale blev indgået i 1951, altså mens Grønland stadig var en koloni. De daværende grønlandske myndigheder var ikke på nogen måde involveret i udformning af denne aftale, endsig i den endelige ratifikation af den. Det vil med andre ord sige, at vi ikke på nogen måde blev konsulteret i det meget vitale spørgsmål om, hvorvidt en del af det danske rige skulle anvendes til hjemsted for fremmede nationers militær.

I den forbindelse skal jeg bare i en bisætning nævne, at kun to år efter forsvarsaftalens indgåelse blev Grønland gennem en grundlovsændring en såkaldt ligeberettiget del af det danske